

Alexis Carrel, fransk læge 1873-1944

BØN OG HELBREDELSE

*”hvad mister vi, hvis vi ikke tror på Gud - og Gud eksisterer – alt
Hvad mister vi, hvis vi tror på Gud - og Gud ikke eksisterer – intet”*

I vesten har vi en tendens til at synes at fornuft er intuitionen overlegen. Vi foretrækker intelligens frem for følelse og derfor søger vi først og fremmest at udvikle vores intelligens, mens vi ikke lægger nok vægt på at udvikle de non-intellektuelle sider i vores væsen, som moral, sansen for skønhed og sansen for det hellige. Manglen på disse gør det moderne menneske spirituelt

blind. I virkeligheden er det spirituelle lige så uundværlig for et lykkeligt og succesrigt liv som det intellektuelle og det materielle. Derfor er det vigtigt at vi genopliver de mentale aktiviteter, som udover intelligens også styrker vores personlighed, og her er sansen for det hellige det vigtigste og desværre også det mest ignorerede. Sansen for det hellige finder vi for eksempel i bøn.

”Bønnens indflydelse på menneskets krop og sind er lige så nem at demonstrere som sekretionskirtlernes. Resultaterne kan måles ved forøget fysisk opdrift, optimisme, større intellektuel kapacitet, større moralsk modstandsdygtighed og en dybere forståelse for de underliggende realiteter bag menneskelige forhold.” Alexis Carrel

Definition af bøn

Grundlæggende set er bøn et udtryk for sjælens higen mod Gud, mod verdens immaterielle substans. Den kan blive en dyb kontemplering af alle tings immanente og transcendente princip eller man kan beskrive det som sjælens opløften til Gud. Som kærlighed og tilbedelse af Ham, som livets underer udspringer fra. Sand bøn består af en mystisk sjælstilstand af forening med Gud, som langt fra blot er en mekanisk recitering af tekst. Denne tilstand er ikke intellektuel. Ligesom med fornemmelsen for skønhed og kærlighed, kræves der ingen boglig viden.

Hvordan beder man

Kristendommen har bragt Gud indenfor menneskets rækkevidde. Den har gjort Gud til vores Fader, vores broder og vor frelser. For at bede, er det blot nødvendigt at række ud efter Gud. Bønnen må være med følelse og ikke med intellektet. Uanset om bønnen er kort eller lang, højlydt eller stille, bør den være ligesom et barns samtale med sin fader. Man beder ligesom man elsker – med hele sit væsen. Man beder også gennem sine handlinger. Den bedste måde til at kommunikere med Gud på, er uden tvivl at gøre Hans Vilje. Det er fuldstændig legitimt at bede til Gud, for at opnå de ting, vi virkelig behøver, men det er absurd at bede om tilfredsstillelse af et lune eller at bede om noget, som vi med vores egne anstrengelser kan opnå. Man kan bede hvor som helst. Uanset hvor man beder, taler Gud til den, som har fundet ro i sit indre, indre ro afhænger af tilstanden i vores krop og i vores sind. Det er først når